

L'acció d' U. F. N. R. a Girona

Els preliminars de la creació del partit d' Esquerra Catalana a la nostra ciutat van seguint un èxit, com ja tenien descontat els organitzadors del mateix, quins van laborant el seu apostolat polític ab una fe y un entusiasme que son ja la millor garantia de la seva futura consolidació. Els treballs cada dia van seguint més actius, nombroses son les fulles del cens electoral que s' han firmat pels nostres correligionaris, pertaneixent indistintament a les tres branques republicanes que van a fusionarse, y l' entusiasme pel grandios miting que tindrà lloc aviat, va creixent com més s' acosta el dia de la seva realització.

Tot aixó, tant natural y tan previst, ha retornat novelles energies a tots els que sentian l' aplanament de veure desviarse l' actuació republicana de Girona, aont molts dels nostres correligionaris, podser momentaniament cegats per un individualisme malsá, no savien trovar la energia suficient per despendres d' un lastre que 'ls anorreava, y entrar definitivament en el partit, tant jove com gloriós, de l' Esquerra Catalana.

Precisament, en l' ambient gironí, el nostre partit hi ha de trovar forsosament tots els elements de vida que un partit polític exigeix; per quan agermanant la suprema idealitat envers nous horitzons socials y polítics, ahont hi trovi realització el nostre afany de llibertat y de progrés, ab la tolerancia que exigeix la respectuositat per tota idea política honradament sentida, y per lo tant, amb els demés partits que conviuen en la ciutat nostra,— tolerancia qu'ha mancat en certs elements que's diuhen republicans sense passar de ser idólatres, — tenien uns amples camps d'acció ahont satisfer les energies que 'ns dona l' entusiasme per la idea que sostenim, idea fonamentada en un ample coneixement del nostre poble y de les seves necessitats, y que forsosament haurá de despertar per venir a engroixir el contingent d' adeptes a la política del republicanisme catalá.

Cap dels partits que van fusionantse en l' englobament de la U. F. N. R. ha de depositar la més mínima part del seu respectiu ideal, ni ha de modificar una titlla del respectiu programa; les bases polítiques per quines se regeix son tant amples, ensemps que tant concretes, que cap dupte pot entelar l' interpretació de les mateixes, y han fet desvaneixer els recels y les inquietuts que podien originarse fins per una susceptibilitat extrema.

Anem, doncs, directament a la constitució del nou partit; aviat tindrem ocasió de midar les nostres forses y de consolidar les nostres posicions, y sols allavors podrà veures en l' entusiasme de la victoria, com les nostres idees se troven encarnades en l' ànima del poble, y com sols esperava la unió dels veritables republicans per dipositarhi els seus anhels de redempció y de llibertat.

Amb l' unificació del republicanisme gironí se crearà una imponent política, que, laboranthi amb perseverancia y amb fe, les que no poden mancar donada la virtualitat del nostre programa, vindrá a ser l' àrbitre de la política gironina, y 'ns agermanará a tot el restant de Catalunya, per quant constituíam una excepció per la carencia del partit d' Esquerra Catalana, y ara demostrarem que 'ls mateixos ideals bategan fonament en la nostra ànima.

A la consecució d' aquets resultats hem d' entregárnoshi ab tota la forsa del nostre entusiasme, y aixís deurá promptament agraírnoshi l' ideal de la República y la realitat de la Patria.

¿Acaso es un delito ser republicano?

Para los que nos creen incapacitados para las diferentes manifestaciones de la vida humana; para los que sueñan con volver á los tiempos de la inquisición; para los autoritarios y déspotas; para los que nos odian, si; pero tal como la conciben la razón y el derecho, [y hasta la civilización y la historia, tal como la concebimos los republica-

nos decentes, no. Entonces si no es delito ¿á qué ese retraimiento, á qué esa extraña conducta, á qué ese miedo á manifestarnos públicamente á trabajar por tan hermosa causa los adictos, los profesionales, los que la sentimos palpar en nuestras almas como única esperanza redentora? Para los que nos llamamos defensores de la libertad y del progreso ¿no es una gran vergüenza consentir, por indolencia y cobardía, que elementos extraños, reñidos en absoluto con la manera de ser de los tiempos modernos, se hayan adueñado, con arrogancia altiva, de lo que en otro tiempo fué gloria del partido republicano en Girona?

Nuestra responsabilidad moral y política, siguiendo por este camino, es grande; grande, porque nos desautorizamos públicamente; grande, porque nos engañamos á nosotros mismos y engañamos al partido; grande, porque nos hacemos reos, suicidas de mejores destinos.

Envueltos en una atmósfera de convencionalismo y mentira, nuestro decoro político, el de los republicanos consecuentes, no fingidos y sin careta, es el de reñir batalla contra los enemigos de la democracia, apagar sus gallardías y romper esa ola de incertidumbre, de descreimiento egoista, de concomitancia y cobardía que ha borrado, en poco más de un año, todos aquellos entusiasmos, todas aquellas energías que la serena voluntad y hermosa propaganda de un honrado caudillo comunicó á nuestra fe perdida.

Ignoramos (lo decimos con honda amargura) qué misterioso secreto ha intimidado en nosotros la conciencia republicana, cuál el motivo de nuestra modorra, cuál la causa de nuestras disidencias, de nuestra deslealtad é indisciplina después de los laureles conquistados, de los triunfos obtenidos.

Es hora ya que descubramos el misterio, la intriga ó lo que sea; y una vez realizado esto, hacer la selección, buscar hombres que por sus convicciones y conducta, iniciativas y arrestos garanticen la solidez, la concordia, la disciplina, la propaganda